

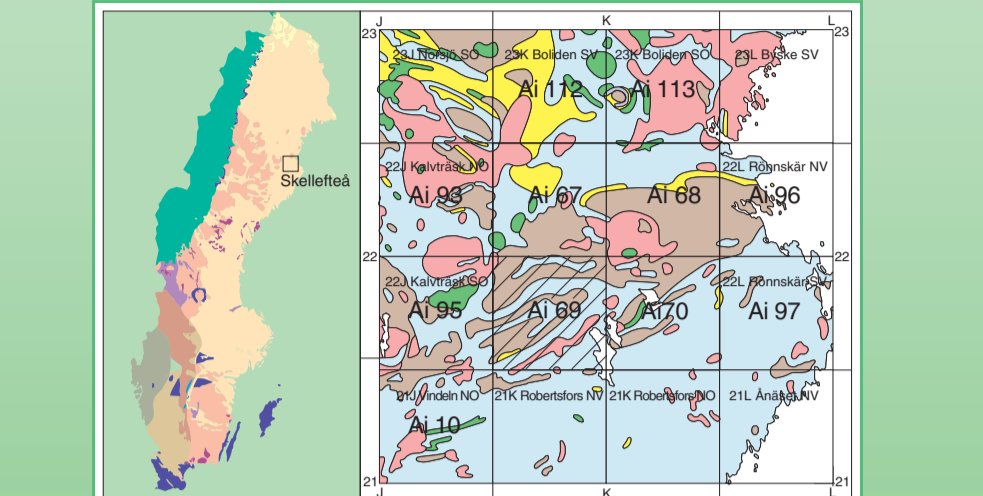
- Legend for geological symbols and units. Includes symbols for observed hills, blocks, faults, and various rock types like gabbro, granite, and metagabbro. Lists specific geological units such as 'Tidigrogna graniter', 'Gabbroå bergarter', and 'Metatramfiska bergarter'.

BERRUNDEN NÖM KARTOMRÅDENÄ 22K SKELLEFTEÅ OCH 22L RÖNSÅR
Kartläggningen av berggrunden inom kartområdena 22K Skellefteå och 22L Rönsås i Västerbottens län utfördes under åren 1989 - 1994...
Karteringen har utförts på ett underlag av ekonomiska kartor i skalan 1:10 000.

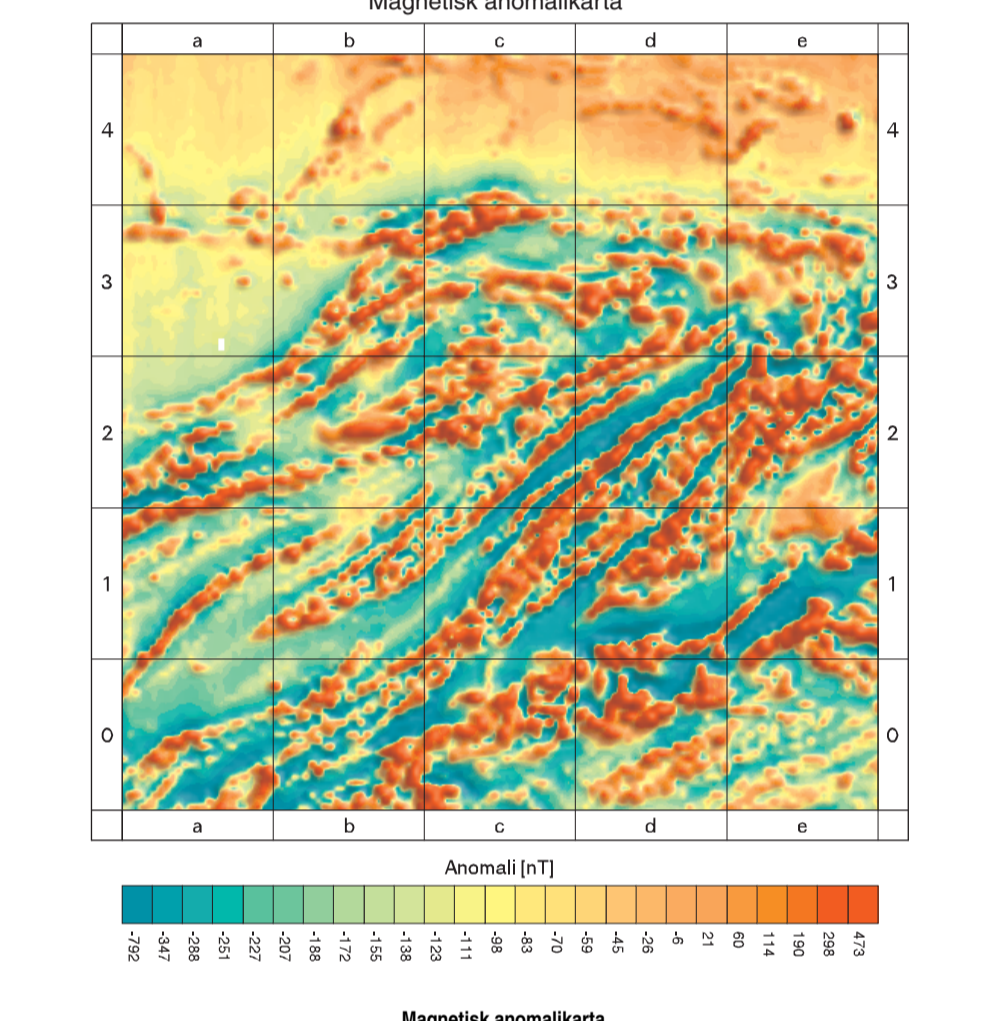
INLEDDNING
Berggrunden inom det kartade området består till en mycket stor del av bergarter som ursprungligen har avlagrats som sediment i ett havsområde...
YTBEGREPP
Sedimentära bergarter
Berggrunden inom det kartade området består till en mycket stor del av bergarter som ursprungligen har avlagrats som sediment i ett havsområde...

INTRUSIVA BERGARTER
Tidigrogna graniter
Gabbroå bergarter
Metatramfiska bergarter
Basiska till intermediära gångbergarter
Sen-till postogena graniter
METAMORFOS OCH OMVÄNDNINGAR
STRUKTURGEOLOGI
Plastiska deformationer

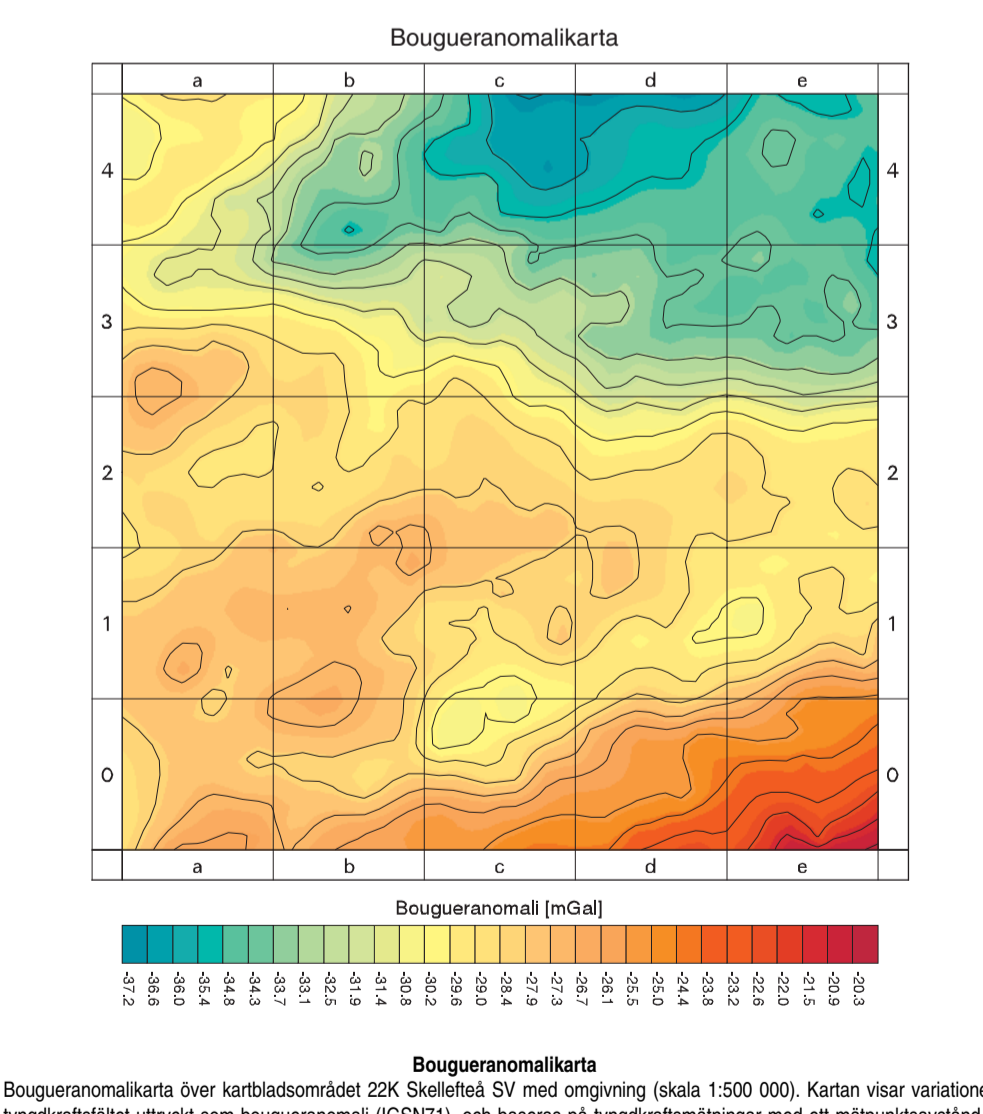
Berggrundskartan 22K Skellefteå SV
Bedrock map
Skala 1:50 000

SGU
Sveriges Geologiska Undersökning
1998

Magnetisk anomalkarta
Magnetiska data är reducerade till epok 1965.0. Kartan visar totalfältets avvikelse från DGRF 1965.0. Den baseras på flygburna mätningar utförda på 30 meters höjdhjd med ett linjeavstånd på 200 m och en nord-sydlig flygriktning.

Bougueranomalkarta
Bougueranomalkarta över kartområdet 22K Skellefteå SV med omgivning (skala 1:50 000). Kartan visar variationer i tyngdkraftfältet tryckt som bougueranomali (mGal), och baseras på tyngdkraftmätningar med ett miljöpunktavstånd av ca 1,5 km.

Scale bar (Skala 1:50 000) and contact information for the Geological Survey of Sweden (SGU), including address, phone numbers, and website information.

NATURRESURSER

Malmförekomster

Inom kartingsområdet är endast en stratiform sulfidmalm av Skellefteåtyp känd. Det är Långdalsgraven (22K 9c), där Boliden Mineral AB sedan 1967 bryter zink-kopparmalm. Malmtonnaget uppsges ursprungligen ha varit 4 milj. ton malm med 0.14 % Cu, 5.7 % Zn, 1.7 % Pb, 12 % S, 1.9 g/t Au och 160 g/t Ag. Malmfältet innehåller flera massiva malminser bestående av svavelkis, zinkblände, blyglans och något kopparkis. De är orienterade längs kontaktlin mellan en stort omrandad kvartsporfyrisk vulkanit (malnkvarter) i väster och kloritformvandade mafiska tuffler i öster. I dagen sträcker sig malminerna längs en ströcka av ca 400 m i nord-sydlig riktning. Slupringen är 70' mot öster och fälltsprünngen ca 65' mot nordost.

Nickel-kopparförekomster associerade med ultramafiska bergarter finns mellan Mjövättnet och Lappvattnheden (22K 3i- j), vid Valen (22L 2a) och vid Uterjöbåken (22L 3d). Den största av förekomsterna ligger vid Lappvattnet, nordväst om Bursåm. På uppdrag av NSG provvode förekomsten vid Lappvattnet under åren 1978-82. Malmtonnaget beräknades ursprungligen till ca 1 milj. ton malm innehållande 1% Ni och 0.21 %, Cu. Magnetisk, pentlandit och kopparkis är de viktigaste malminneralen. Malmen bildar en 620 m lång och 1 -10 m bred skiva som stupar ca 70' mot SSO och fälltsugar ca 80' mot öster. Större delen av malmtonnaget utgörs av brecciemalm ("kultmalm"), men det finns även disseminationsmalm och massiv malm. Brecciemalmen uppträder i paragnejs med spridda linformade knoppar av ultramafiska bergarter. Den största ultramafiska koppen finns i den västra delen och den är endast 90 m lång, 120 m djup och maximalt 20 m bred. De ultramafiska bergarterna är ofta metapendoliter med "jackstraw-textur". Denna textur har liksom bildringen av brecciemalmen sannolikt samband med skjvöretter längs malnzonen.

Guldförande kvartsgångar i effusiva grönstenar och metasedimentära bergarter finns bland annat vid Krångfors (22K 8d) och Stöverfors (22K 8f). Boliden Mineral AB har utmål på dessa förekomster.

Industrifälla mineral och bergarter

Vid Varutråsk (22K 9g) ligger den för sin mineralrikedom kända Ilumpegmatiten. Sedan den upptäcktes 1933 har den varit föremål för brytning vid flera tillfällen fram till 1940-talet. Boliden Mineral AB har där utvunnit kvarts, fällspat, petalit, spöulman, ambygonit, lepidolit och diverse andra sällsynta mineral.

På Ronnlandsberget (22L 8a) bröts fällspat 1933. Brottet går under namnet Hedenstbyn.

Kalksten har brutits vid Gramnäs (22K 2e), Gökajöden-Gravlund och Innangjö (22K 2f), Brånnbergsåden (22K 2g), Käcktorpet VNV om Kvambyn (22K 1e) samt VNV och ONO om Degemyran (22L 8b). Brotten vid Degemyran går under namnen Berglynn och Yttersavik. De största brotten finns mellan Gökajöden och Gravlund.

Skelleftegranit på Vitberget inom Skellefteå stad (22K 8) har vid flera tillfällen brutits som byggnadssten i län omfattning.

Vid Gäddtorberget (22K 8d) bryter Banverket sedan 1992 krossberg av kvartsporfyrisk vulkanit.

På Degerön (22L 7b) finns ett nedlagt stenbrott som möjligen kan ha brutits för krossberg.

LITTERATUR

Bergman, J., 1992: Structural geology of Grundfors, a quartz vein related gold deposit in the Skellefte district, northern Sweden. GFF 114, 227 - 234.

Gavelin, S., 1955: Beskrivning till berggrundskarta över Västerbottens län. 1. Urbergssområdet inom Västerbottens län. SGU Ca 37, 1 - 99. (English summary).

Grip, E. & Fritsch, R., 1973: Malm i Sverige 2. Norra Sverige. - Almqvist & Wiksell Läromedel Stockholm. ISBN 91-20-03191-2.

Grip, E. & Russel, R.W., 1971: Two new boulders of orbicular rocks from the Skellefte district, northern Sweden. - GFF 93, 177-214.

Högbom, A., 1937: Skelleftefältet med angänsande delar av Västerbottens och Norrbottens län. - SGU C 389, xx - xx. Kumpulainen, R., 1995: Jän-Sakrisberget. An intrusion breccia in the Palaeoproterozoic of northern Sweden. -

Stockholms Universitet, Institutionen för geologi och geoteknik. FOU-rapport.

Nilsson, G., 1985: Nickel-copper deposits in Sweden. In: Papunen, H. & Gorbunov, G.I. (Editors): Nickel-copper deposits of the Baltic Shield and the Scandinavian Caledonides. - Geological Survey of Finland, Bulletin 333, 313 - 392. ISBN 951-690-107-2.

Quensel, P., 1952: The paragenesis of the Varutråsk pegmatite. - Geol.Mag. LXXXX, 49 - 60.

Quensel, P., 1960: The Varutråsk pegmatite. In: Grip, E., Quensel, P., Geijer, P. & Ljunggren, S. (Editors): Sulphide and iron ores of Västerbotten and Lappland, Northern Sweden. - Guide to excursions Nos. A, 27 and C, 22. Int.Geol.Congr. XXXI Session, Norden 1960.

Rickard, D., 1986: The Skellefte field. Excursion guide no. 4, 7th IAGODD symposium. - SGU Ca 62, 1 - 54.

Shah, N.A., Kiers, L., Kumpulainen, R., Sundberg, A. & Wik, H.G., 1989: Kalksten och djörmal. Sverige. Del 1. Norra Sverige. - SGU Rapporter och Meddelande nr 54.

Statens Industriverk, 1979: Blyg och malm i Västerbottens län. Utredning från Statens Industriverk. - SIND 1979:9.

Tabbot, C.J., 1988: A desk analysis of the tectonic history of the Långdal mine, Skellefte district, Sweden. - Econ. Geol. 83, pp. 647 - 656.

Tegengren, F.R., 1924: Sveriges äldsta malmer och bergverk. SGU Ca 17, 102, 116 - 117.

Wells, W., 1987: Early Proterozoic bimodal volcanism, hydrothermal activity, and massive sulphide deposition in the Boliden-Långdal area, Skellefte district, Sweden. - Econ. Geol. 82, pp. 440 - 456.